

Azizem

– Mehlikâ · 13 Ağustos 2020

Ahh azizem ...
Şu solgun denizi görüyor musun ..
Ya şu dökülen bulutları ..
Ufuktan silinen güneşten haberdar mısın ..
Peki sokaktaki lambaların karanlığından ..
Taşları sökülmüş asfaltları saymıyorum ..
Hele ki köy yollarındaki boyalı sardunyaları ..
Yıldızların toplu intiharlarına bakma sakın .
Onlar ki yalancı .
Bak azizem ...
Mevsimsiz budanan ağaçlar uzakta değil ..
Her biri kurumaya yüz tutmuş ..
Çatlıyor kalan kabukları ..
Ya şu papatyalar,
şu nergizler ..
S'olgun ve kokusuz ..
Canhıraş halde,
boyun büküyor zaman denen katile ..
Irmaklara bak azizem ...
Susuzluktan dudakları kurumuş ..
Çöle düşen mecnun gibi ,
Her biri dizi dizi duaya durmuş ..
Bak ...
Bak azizem ...
Sol tarafta ağlayan bir kuş var
görüyor musun ..
Kim bilir, hangi diyarın kapısından taşlandı
bir aş telaşıyla ..
Kim bilir, kimler kopardı kanatlarını ..
Kim bilir, hangi batıda yuhalandı ..
S'ayamıyorum
. . .
Susma azizem ...

Sen susarsan, öksüz kalır yetimler ..
Kalem, ters yazar tümceleri ..
Şiarlar, bir bir çizer güzelim heceleri ..
Katline sebep olursun yokluğunda,
yokluğun ..
Ve sebebi olursun, yağmalanmış düşlerin ..
Ar af ta kalır ölenler ..
Sıradan geçmek isterken
yerin, yedi kat döşegine düşer
Tebessümlü dizeler ...
Tellallar çağırır ad sızlığını ..
Vurur hüznün nağmesi, bam teline gecenin ..
Kırılır dizlerim ..
Kırılır dizelerim ..
Kırılır diz çökerim
.
.
.

Seda Turan/Mehlikâ

14.07.2020